

prima instanță: E. Palanciuc
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 3ra- 197/17

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Frunză,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Frunză împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la contestarea acțiunilor și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Frunză și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 29 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 10 august 2015, Ion Frunză a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la contestarea acțiunilor și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Ministerul Apărării al RM deține dosarul lui personal în care se conțin date cu privire la executarea serviciului militar în termen, inclusiv temeiul demobilizării, precum și ordinul Ministerului Apărării cu privire la demisionarea lui.

Menționează că, la data de 29 iunie 2015 s-a adresat cu cerere către Ministerul Apărării, solicitând implicarea acestuia în scopul încetării de către Casa Națională de Asigurări Sociale a plății frauduloase a pensiei militarului în termen și contribuirea Ministerului Apărării la stabilirea pensiei în corespundere cu competențele stabilite de lege, însă a primit refuz.

Întemeindu-și acțiunea în baza art. art. 1,3,16, 19,25 alin.(3) și (4), 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, solicită obligarea pârâtului de a se implica în recalcularea pensiei stabilite de către Casa Națională de Asigurări Sociale pentru militarii în termen, repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 martie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, pârâtul a respectat termenele prevăzute de legislație și prin răspunsul nr.43/710 din 07 iulie 2015, a dat

răspuns petiției reclamantului nr.6p-15 din 29 iunie 2015 că, ultimul lui loc de serviciu a fost în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și că nu este de competența sa întru soluționarea problemei reclamantului, deoarece conform art. 10 alin.(2) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, coroborat cu pct.6 al Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemul penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, asigurarea cu pensie se efectuează de către organele de pensii ale acestor structuri, în funcție de ultimul loc de serviciu, unde angajatorul a îndeplinit serviciul (militar sau special) în bază de contract, iar, dezacordul cu formularea răspunsului nu poate servi drept temei de admitere a acțiunii.

Totodată, prima instanță, respingând și pretențiile reclamantului înaintate față de Ministrul Apărării privind refuzul de a se implica în modalitatea de calculare a pensiei pentru militarii în termen ca fiind lipsite de suport legal, și-a argumentat soluția prin faptul că, în atribuțiile Ministerului Apărării nu este prevăzută implicarea în modalitatea de calcul a pensiilor stabilite de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Ion Frunză și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 04 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de lege, Ion Frunză a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material și procedural, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Frunză nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Frunză, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ion Frunză ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Ion Frunză se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic